19/05/2021

“Αντίδοτο της αμαρτίας η μετάνοια”

/ Αγιορείτικα

Του +Αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγούμενος Ι. Μ. Εσφιγμένου

•Γέροντα, γιατί με την σκέψη του πλήθους των αμαρτιών μου απελπίζομαι;

Η προσπάθεια που καταβάλλει ο διάβολος δεν είναι απλά να σε ρίξει στην αμαρτία, αλλά να παραμείνεις σ’ αυτήν.
Παραμένοντας στην αμαρτία ξεχνάς τον Θεό, συνηθίζεις την αμαρτία, νομίζεις ότι δεν αλλάζει κάτι και καταλήγεις στην απελπισία.

•Γιατί λέτε ότι με την παραμονή στην αμαρτία ξεχνάω τον Θεό;

Η απελπισία που σε καταλαμβάνει αποδεικνύει την μη παρουσία του Θεού στην ζωή σου.

• Γιατί η απελπισία σημαίνει έλλειψη Θεού;

Η ερμηνεία της λέξης απελπισία είναι: χωρίς ελπίδα. Για τον χριστιανό ελπίδα είναι ο Χριστός. Άρα, όταν πέφτεις στην αμαρτία και σε κυριεύει η απελπισία, χάνεις την ελπίδα σου, ξεχνάς τον Θεό, δεν αγωνίζεσαι.

•Πώς πρέπει επομένως να αντιδρώ, όταν αμαρτάνω;

Με την πτώση των πρωτοπλάστων ήλθε στην ζωή του ανθρώπου η αμαρτία. Έρχεται λοιπόν ο άνθρωπος αντιμέτωπος με την αμαρτία και η προσπάθειά του

πλέον είναι, πρώτον η αναγνώριση του λάθους, που οδηγεί στην αμαρτία, και δεύτερον η μετάνοια, που οδηγεί στην συγχώρεση.

•Όταν υπάρχει η μετάνοια δεν μπορώ και να απελπίζομαι;

Στην αμαρτία δεν ταιριάζει η απελπισία, γιατί την συντηρεί, αλλά η μετάνοια, γιατί την εξαλείφει.
Προϋπόθεση της μετάνοιας είναι η πίστη στον Θεό και η ελπίδα στο έλεός Του. Η πίστη στον Θεό σημαίνει ελπίδα σωτηρίας. Η κάθε πτώση δεν σημαίνει τέλος, αλλά αφετηρία για επανεκκίνηση στον πνευματικό σου αγώνα. Η ελπίδα της σωτηρίας σού δίνει την δύναμη να αγωνιστείς.

•Πώς μπορώ να εδραιώσω μέσα μου την πίστη στον Θεό;

Αυτό το πετυχαίνεις λέγοντας στον νου σου συνεχώς τι είναι ο Θεός.
Ο Θεός είναι αγάπη, είναι χαρά, είναι ειρήνη, είναι το απάνεμο λιμάνι, που μας ξεκουράζει από τις φουρτούνες. Ο Θεός είναι συγχώρεση.

•Να θυμίζω, δηλαδή, στον εαυτό μου την αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο;

Ακριβώς! Ο άνθρωπος εύκολα ξεχνά. Ο πνευματικός αγώνας είναι μια συνεχής υπενθύμιση της αγάπης του Θεού.
Η αγάπη Του είναι τόση, ώστε έστειλε τον Μονογενή Του Υιό, να γίνει άνθρωπος και να πάθει για εμάς, να σταυρωθεί και να ταφεί, και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί.

Η αγάπη Του είναι τόση που παραβλέπει τις αμαρτίες μας, τις συγχωρεί και μας καλεί κοντά Του. Το μόνο που ζητά είναι η μετάνοιά μας και να Τον εμπιστευθούμε.

Μη φοβάσαι, λοιπόν, και μην απελπίζεσαι.
«Συγγνώμη ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλεν».
Να ελπίζεις πάντα και η χάρη του Θεού θα σκεπάσει την ζωή σου!
Χριστός Ανέστη!